

Sygn. akt III CSK 230/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. M., M. M. i P. M.
przy uczestnictwie T. P. i J. P.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt II Ca 491/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie - w sprawie o rozgraniczenie - zmienił zaskarżone postanowienie Sadu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z dnia 15 października 2013 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji uczestnik J. P. wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W skardze skarżący skupił się na tezie, że w sprawie występuje zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, jednak nie sformułował ani w inny sposób nie określił tego zagadnienia. Samo odwołanie się do podstaw kasacyjnych, które zresztą nie zostało dokonane, nie jest wystarczające, bo podstawy i przyczyny kasacyjne to dwa oddzielne elementy skargi, spełniające różne funkcje procesowe.

Nawet zresztą uznanie, że zagadnieniem prawnym jest to, co skarżący wytknął w podstawie kasacyjnej, nie uzasadnia przyjęcia skargi, od wielu bowiem lat przyjęto w judykaturze, że stan prawny w rozumieniu art. 153 k.c. to zespół wszelkich okoliczności i czynników kształtujących „prawny”, tj. odpowiadający własności, przebieg granicy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2012 r., IV CSK 252/11, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).